

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Forslag til Lov om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse tilsigter en Forlængelse af den Lovgivning, som begyndte med Loven af 1. Maj 1937 — senere afløst af Lovene af 13. April 1938 og 27. December 1940 —, og hvis Regler nu indeholdes i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1941, hvis Gyldighed udløber den 31. Marts 1946.

Til Gennemførelsen af denne Lovgivning er der stillet følgende Beløb til Raadighed:

Finansaaret 1937—38	30	Mill. Kr.
— 1938—39	10	— —
— 1939—40	10	— —
— 1940—41	35	— —
— 1941—42	50	— —
— 1942—43	35	— —
— 1943—44	20	— —
— 1944—45	22	— —

Ialt 212 Mill. Kr.

Herudover er der imidlertid til forskudsvis Dækning af Projekteringsudgifter stillet 5 Mill. Kr. til Raadighed, samt i indeværende Finansaar til Gennemførelse af det saakaldte Beredskab, som senere vil blive omtalt, et Beløb af 118 Mill. Kr. Der er herefter ialt i Tiden fra 1. Maj 1937 til 31. Marts 1946 stillet 335 Mill. Kr. til Raadighed.

Under Henvisning til de betydelige Bevillinger, der saaledes er stillet til Raadighed, skal der inden den mere detaljerede Gennemgang af Forslagets enkelte Paragraffer gives en kort Oversigt dels over denne Lovgivnings hittidige Administration med særligt Henblik paa Loven af 30. Juni 1941 (Beskæftigelsesloven), dels over de Ændringer af principiel Natur, som Forslaget indebærer i Forhold til sidstnævnte Lov.

Der er i Henhold til Beskæftigelsesloven ydet Tilskud til Arbejder, som — med Bekæmpelse af Arbejdsløsheden som væsentligst Formaal — iværksættes af Stat, Kommune eller private Institutioner. Tilskudet er betinget af, at der ved disse Arbejder beskæftiges arbejdsløse, fortrinsvis langvarigt arbejdsløse, som henvises til Arbejdet over den offentlige Arbejdsanvisning. Tilskudet, som iøvrigt varierer bl. a. efter

Arbejdets Art og dets lokale eller almene Betydning, sættes i Forhold til den Arbejds løn, der udbetales til den saaledes henviste Arbejds kraft. Da langt den overvejende Del af Tilskudene er ydet til Iværksættelse af kommunale Arbejder, er det berettiget at angive *Lovens Hovedformaal som at stimulere Kommunerne til at iværksætte ekstraordinære Arbejder, fortrinsvis beregnet paa dem, der har størst Vanskelighed ved at faa og beholde et Arbejde paa det fri Marked, d. v. s. de langvarigt ledige.*

Det følger allerede heraf, at det ikke har været Arbejds- og Socialministeriets Opgave selv at iværksætte enkelte store Arbejder, men tværtimod gennem Tilskuds ydelsen at muliggøre, at talrige mindre Arbejder gennemførtes over hele Landet, saaledes at ikke blot alle Købstæder, men ogsaa alle større Landkommuner har faaet Tilskud til Iværksættelse af saadanne Beskæftigelsesforanstaltninger.

Som en naturlig Følge af, at de Arbejds muligheder, som har været for Haanden i de enkelte Kommuner, er af meget forskellig Beskaffenhed, er Beskæftigelseslovens Tilskud ikke paa Forhaand begrænset til en bestemt Art Arbejder, saaledes som det f. Eks. var Tilfældet i Henhold til andre Love, der indgik i Regeringens Beskæftigelsesplan af 1940; for effektivt at kunne imødegaa den lokale Ledighed har man tværtimod ydet Tilskud til mange forskellige Slags Arbejder.

Der er saaledes bl. a. ydet Tilskud til Gade- og Vejarbejder, Kloakarbejder, Rensningsanlæg, Havne- og Molearbejder, Sports- og Parkanlæg, Læplantingsarbejder, Stødotagning og forskellige Jordarbejder. Medens disse Arbejder overvejende beskæftiger ufaglært mandlig Arbejds kraft, har man desuden ydet Tilskud til Beskæftigelsesforanstaltninger for Kvinder, samt til forskellige mindre Foranstaltninger for faglærte Mænd, herunder Musikere, Bogbindere, Kontorfolk, Snedkere, Typografer m. fl.

Størrelsen af det Tilskud, der ydes, fastsættes i hvert enkelt Tilfælde af Arbejds- og Socialministeriet efter Indstilling af Arbejds- og Socialministeriets Beskæftigelsesudvalg. Der tages herved Hensyn til, om Arbejdet er af lokal eller mere almen-